

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačan 15 gid., za pol leta 8 gid., za štiri leta 4 gid., za jeden mesec 1 gid. 40 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gid., za pol leta 6 gid., za štiri leta 3 gid., za jeden mesec 1 gid. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gid. 20 kr. več na leto. Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) vsprejema upravnistvo in ekspediceja v „Katoľ. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 31.

V Ljubljani, v torek 9. februvarija 1897.

Letnik XXV.

Pred petindvajsetimi leti.

IV.

Načela „slovenskega liberalizma“. Sloveči ruski vojskovodja Suvalov se je izrekel nekoč o armadi sosedne države tako-le: „Krasna armada! Disciplina vzorna, junaštvo, dinastičen duh — vse izborno! Samo, da bi ne imela te proklete navade, da je vedno tepena (byti bitoju).“

Z malimi izpremembami bi se moglo to trditi marsikje o tako zvanih „klerikalnih“ strankah. Ta rod je vajan udarec in se jih je tako navadil, da jih skoro ne čuti. Dušeslovna razlaga temu pojavu ni težka, a da odkrito povemo, sedaj se je še ne upamo javno izražati, ker bi brez potrebe razburjali duhove.

To pa lahko trdimo, da je v teh strankah navadno izmej štirih dejanjskih čednostij najmanj tiste, ki smo se je učili v katekizmu z imenom „srčnost“. Puhlice o „miru“ in „prepiru“, o „ljubezni“ in „fanatizmu“ kažejo tu veliko moč. Toda amicus Plato, magis amica veritas. Mir je lep in dober, a mogoče je le kot posledica umstvene jedinstvi, ali kakor jo imenuje temeljitejši sv. Pavel, „jedinosti v veri“.

Kedor je zaveden katoličan, vé tudi, da brez razodete vere načel je tako nemogoč mir in red na svetu in sreča ljudij na njem, kakor brez zraka in brez hrane telesno življenje. Zato pa mora za ta načela vsaj z isto žilavostjo v borbo, s katero se bori za svoj telesni obstoj.

Po teh opazkah podajemo sebi in bralcem v izpraševanje vesti vodilna načela slovenskega liberalizma. Proučavajmo jih in ob njih motrimo tudi lastno delovanje!

„Slov. Narod“ je zapisal (št. 252, 1874) te-le besede:

„Z delom in pogumom bomo vrgli črno gardo v kot, kamor so jo potisnili že drugi narodi zdavnej.“

To je krepko geslo in sodimo, da nam ni treba podrobnejše dokazovati, kako se je izvrševalo. Črna garda v kot! to se pravi: duhovniki in zavedni katoličani v kot, vera v kot, cerkev v kot!

Mi pa pravimo: Črna garda iz kota! In kljub vsi pomirljivosti ne moremo drugače, nego konstatirati, da sta tu dve nespravljivi nasprotji.

„Slovenski Narod“ opisuje sam črno gardo v št. 196, 1874:

„Črni elementi, ki ne strižejo svojih ovac, ampak derejo, — seme sovraštva sejejo, — vselej skrbe le zase — radi delajo proti sreči naroda, nimajo dobrih in zrelih misli o napredku, ter mislijo, da edina molitev pomaga ubogemu ljudstvu.“

Takih pavšalnih ocen čujemo dan za dnem nebrojno tudi v našem času. Kedor jih vedno požira, mora nujno sam skoprneti v besnosti proti tem „črnim elementom.“

Kedo vodi črno gardo in giblje črne elemente, vidimo iz sledečih besedij („Slov. Narod“ 25. sept. 1874):

„Gorje nam! V celej rimsko-katoliškej Evropi goni jezuitizem duho-

venstvo v borbo proti modernim državnim napravam in proti državi samej.“

Temu primerno se imenujejo jezuitje z laskavim imenom „furije evropskega miru“. („Nar.“ jul. 1874).

Ta „jezuitizem“ je dobil novejši čas konkretnjši obliko pri naših nasprotnikih. Pravijo mu: „škof Missia in dr. Mahnič“. Sicer se pa ista pesem poje še dandanes in v potu svojega obraza vrté liberalni žurnalistični tajnarji svoje lajne po njeni melodiji.

Ta črna garda in ti črni elementi so se že pred četrtem vekom delili v starejše in mlajše. Mlajše duhovstvo se upira napredku, jadikuje „Narod“ (št. 152, 1874). To mlajše duhovstvo se dandanes imenuje „fanatična kapelanokracija“, „mlečnozobi semeniščni izpeljančki“ i. t. d., a ta lastnost se je še vedno drži, da se po liberalnem mnenju ustavlja napredku.

Da je mlajše duhovstvo tako, temu je vzrok njihova vzgoja, glede na katero tako lepo vprašuje „Narod“ (jul. 1874):

„Ali niso pomanjkanja duhovnov v prvi vrsti kriva semenišča s svojo enostransko, fanatično in zelotno izrejo, in kako bi se najvišje šole za teologe vredile, da se le-ti odgoje v pravem krščanskem duhu, ne kot slepo orodje nezmotljive carimskega?“

Oj ti „pravi krščanski duh“, kolikrat jo še sedaj priromaš na beli dan in ti, „slepo orodje“, kako častiljiv izraz si po starosti svoji! Kot stara znanca Vaju najtopleje pozdravljamo!

Časih je imel „nezmotljivec rimski“, slepo orodje; sedaj gojita pri nas „škof Missia in dr. Mahnič“ to stroko. Posestniki „slepega orodja“ se torej menjajo, a v Narodovem katastru se vendar za vsak čas lahko izve, kje se ravno nahaja.

Pozabimo nasprotja! Čemu vlačiti stare, pozabljene stvari na dan? Dobro, pozabi, če je mogoče. Ali te ne spominja sedaj delujoči liberalizem do pičice na vse nekedanje puhlice; saj si je še v besedah ostal neizpremenjen?

Denimo, da beži za teboj dečak in ti vrže pest blata v hrbet. Ozreš se in, — potrpiš. Greš dalje, dečak te napade drugič, tretjič, četrtič. Naposled boš vendar zahteval, naj miruje. In če pride tu pohlevno, krivega hrbta k tebi in ti reče: „Saj nisem mislil nič hudega. Zaletelo se mi je“, boš sicer skoraj gotovo zmajal z glavo, a recimo, da mu sežeš v roko in greš po svoji poti. A denimo, da se napad ponavlja dan za dnem, leto za letom, ponavlja pa tudi ob gotovih slučajih navidezna pomirljivost tvojega napadalca, potem pride pač čas, ob katerem je mogoče, da si toliko svet, da mu še vedno odpuščaš in da radovoljno trpiš, a da bi bil toliko neumen, da bi mu verjel, ko ti petdesetič ali stotič ponavlja, da se mu je samo zaletelo, to ni mogoče.

In nauk iz te povestice? — —

Več nego 25 let ponavlja liberalizem isto. Klevete iste laži celo z istimi besedami; botali in bratili smo se z njimi že tisočkrat i brez „Slov. lista“. A vspeh! Kedo je toraj pričel prepri, kedo ga vzdružuje? Kedo ne mara miru?

Rešitve in imena rešilcev ti zastavici ne smemo prijavljati, ker vsakedo, ki jo ugane, se imenuje „izdajca slovenskega naroda“, „fanatik, razdvajalec, morilec narodove sreče, bratomorni zelot“ in t. d., dasi ne zasluži drugega imena za tako rešitev, nego slučajno razsoden človek.

Politični pregled.

V Ljubljani, 9. februvarija.

Deželni zbori. Nižje-avstrijski deželni zbor je rešil v včerajšnji seji celo vrsto raznih poročil deželnega odbora, ki so morala biti rešena pred razpravo o deželnem proračunu, ki bode vrlo zanimiva radi opetovanega vmešavanja liberalne klike in socijalnih demokratov. Takoj po rešitvi tega dela se redno zasedanje prekine do konca volilne dobe. — V moravskem deželnem zastopu je utemeljeval posl. baron Pražak svoj predlog, v katerem pozivlja vlado, naj predloži zopet svoj predlog glede uvedbe okrajnih zastopstev na Moravskem. Isti govornik je tudi predlagal, naj se predlog glede spremembe volilnega reda izroči posebnemu odseku, čemur se je kakor povsodi tudi tukaj pritrdilo. — Gališkemu deželnemu zboru je predsedoval včeraj namestnik deželnega maršala kardinal Sembratovicz, ker je deželni maršal grof Badeni utemeljeval svoj nujni predlog, naj se povodom petdesetletnice cesarjevega vladanja prenove kraljevi grad v Krakovem in ponudi na razpolago presvetlemu cesarju. Konečno je rešila zbornica nekaj manjših predlog.

Državnoborske volitve. Že je napočil čas prvotnih volitev za novi državni zbor, nekaj se jih izvrši v tem, velika večina pa v prihodnjem in naslednjem tednu. Volitve volilnih mož za peto skupino in kmečke občine so najvažnejše, kajti od teh je odvisno, kakošni so možje, ki oddajo glasove svojemu poslancu. Zal le, da se ravno volilcem teh dveh skupin stavijo največje ovire. Na jedni strani se pritožujejo volilci, da se je določil čas za volitev samo, katere se mora udeležiti več tisoč volilcev, povsem prekratek, ne da bi se nastavilo več volilnih komisij. Drugje se volilci zopet pritožujejo, da jim pristojne oblasti ne dostavljajo volilskih legitimacij, in da morajo torej še le na volišču dokazovati svojo identiteto. Da taki nedostatki dovedejo največkrat do preprirov, podkupovanj in raznih nepravilnosti, je popolno umljivo in je torej vsakega volilca dolžnost, da si pravočasno preskrbi volilno legitimacijo, s katero se more izkazati na volišču.

Državni poslanec Eim †. Včeraj je došla iz Florence vest, da je umrl tam iz zdravstvenih oziror na odpustu bivajoči mladočeški državni poslanec Eim, rojen 7. oktobra 1849 na Češkem. V državnem zboru je zastopal mesto Litomisl od leta 1891. Posl. Eim je bil stalni sotrudnik „Narodnih Listov“. Kot državni poslanec je pripadal mladočeškemu klubu, čegar najodličnejši član je bil. Njegovo delovanje, bodisi v listih ali v zbornici, je bilo naperjeno vedno na to, da se doseže sporazumljenje mej mladočeško opozicijo in vlado, kar se mu je vsaj deloma posrečilo, ker je skoro neprestano bil v dotiki s posamnimi člani vseh ministerstev za njegove dobe. V tem oziru mu bodo ohranili Mladočehi hvaležen spomin.

Francoska poslanska zbornica je nadaljevala v večerajšnji seji razpravo o državnem proračunu, katero je morala prekiniti vsled burne debate o sladkornem davku. Tudi debata o proračunu bo po vsakoletni navadi zelo burna, kajti radikalna klika bode pod vodstvom eksministra Bourgeoisa zopet napela vse sile, da bi vrgla sedanje Melinejevo ministerstvo. Se bo li Bourgeoisu to posrečilo, kar je pred njim zaman poskušal dalje časa znani Gambetta, je seveda še negotovo, vendar se pa pri vsaki priliki opaža, da se vedno bolj majo sedeži francoskih ministrov in toraj nikakor ni izključeno, da bo morda ravno razprava o letošnjem proračunu imela jednake posledice, kakoršne so pokazale jednake razprave prejšnjih let.

„*Italija unita*“ zopet žaluje ob grobu jednega svojih „velikih“ mož, ob grobu generala Cadorna. Ta mož je v septembru 1870 stopal na čelu armade 60.000 mož proti Rimu, da dovrši sramotno lopovstvo nad ljudomilim starčkom v Vatikanu. Skušal je najprej pridobiti mesto po mirovni poti, misleč, da se bo papež s svojimi 15.000 možmi ustrašil velike premoči sovražnikov. A varal se je. Pij IX. je sklenil umakniti se le sili. Še le tedaj, ko je začel Cadorna metati ognjene bombe v večno mesto na stotere cerkve in zgodovinske stavbe, ko je predril mestno ozidje, tedaj ko je napad dobil božjeropni znak, razvil je Pij IX. belo zastavo. Lahki so udri v mesto z velikim slavjem „zdržene Italije“. A minilo je komaj 25 let in ko je te dni Cadorni ugašalo oko, šla mu je pač po glavi tudi misel, da je bilo njegovo „največje“ dejanje tudi najnižje. Zakaj gledal je vse gorje, ki je prišlo od tistega dne nad ubogo domovino, in videl je v duhu še večje, ki se grozeč bliža. Sedaj je mrtev. Oficijelno ga bodo slavili, a ljudstvo bo molčalo, ne umevajoč veselih vsklikov sredi neznanke stiske in bede!

Dnevne novice.

V Ljubljani, 9. februarja.

(Volitve volilnih mož) so se pričele. Prosimo svoje somišljenike, naj nam nemudoma poročajo o izidu volitev. Neobhodno potrebno je osrednjemu volilnemu odboru, da je natančno poučen o razmerju naših in nasprotnih glasov. — Volitve volilnih mož za peto kurijo in za kmetske občine se vršijo, kakor se nam poroča, navadno skupaj isti dan. Na vprašanja od raznih strani, ali se lahko za peto kurijo in kmetske občine volijo isti volilni možje, odgovarjamo, da se lahko volijo isti možje in je to priporočljivo, ker se agitacija pri volitvah volilnih mož tem potom lažje osredotoči.

(Seja osrednjega volilnega odbora katol. narodne stranke) se vrši prihodnji četrtek 11. t. m. ob treh popoldne v rokodelskem domu. Na dnevnem redu je razgovor o kandidaturah za državni zbor.

(Intronizacija) novoposvečenega škofa krškega, premil. msgra. dr. A. Mahniča bode 25. marca na praznik Marijinega oznanjenja.

(Čudni možje to!) V „Slovenčevem“ članku: „Zakriji si, Ljubljana, belo lice“, je bila med drugimi pomočki za zboljšanje žalostnih uravnih razmer navedena z razprtimi črkami tudi verska šola. Ni sanjalo se ni člankarju, da bo tudi s temi besedami znova zadel se ob nekatere učitelje. Saj je vendar jasno, da je poleg socialne bede v prvi vrsti vse nenravnosti kriva verska brezbriznost. Sama beda ne, in celo v prvi vrsti ne! Nenravne hiše v Ljubljani si ne žele socialni bedni trpini, ampak versko brezbrizni pohotneži! Začorej je pač opravičeno, da težimo po bolj živi verski zavesti. V to pa se nam zdi najboljši pomoček — verska šola, šola, ki ne uči samo nekaj ur krščanskega nauka, ampak ki uči krščansko živeti, ki ne bistri samo umov, ampak ki blaži tudi srce, ki vzgaja celega človeka po krščanskih načelih. Taka šola pa vendar sedanja šola ni, in najima še toliko vrlin! Ali ljudje ne znajo prav nič logike, ali se le tako delajo? Ker pravimo, da bi bila verska šola glavni pomoček za pravost, pravimo menda, da je „sedanja šola glavni vzrok nenravnosti ljubljanskega prebivalstva“; pravimo menda, da „slovensko učiteljstvo stavi temelj nenravnemu in gnusnemu življenju?“ Ali ne vidite skoka? Če pravimo, da bi bila verska šola glavni pomoček za zboljšanje pravosti, pravimo

vendar le to, da sedanja šola glavnega pomočka nima, da je torej, če že hočete nedostatek verske šole glavni vzrok nenravnosti, a ne sedanja šola; pravimo, da sedanja šola ne stavi temelja nenravnemu življenju, a ne pravimo, da stavi temelj nenravnemu življenju, še manje pa, da ga stavi „slovensko učiteljstvo“! Da bi vendar že jedenkrat taki možje, ki vedno brecajo, poprej preučili logiko, vsaj — Križmanovo! Sicer pa se nam čudno zdi, da se o vsaki priliki nekateri učitelji identifikujejo s šolo in s šolskimi zakoni! Če si zoper novodobno šolo, pravijo, da si zoper učitelje! Po kaki logiki, zopet ne vemo. To pa vemo, da imamo pravico boriti se za revizijo šolskih zakonov in tudi osnovnih zakonov, in če ta boj nekatere boli, ne moremo jim kaj. Po našem prepričanju bi bil lahko učitelj pošten mož, tudi ko bi šola ne bila medverska, zato mi nismo krivi njihovih bolečin, ampak krivih jih je liberalizem, ki je nekaterim otroval um in srce!

(Kje je mestna policija?) Včeraj je bila šenklaška cerkev natlačeno polna. Ljudstvo je hotelo dati duška odločnemu protestu proti onim, ki jih ni skrb časti ljubljanskega mesta. Ostalo je celo uro v cerkvi in glasno molilo, da bi Bog odvrnil sramotni napad brezsravnih pohotnežev na čast slovenskega ženstva. A kaj? Ko je prišlo iz cerkve, stalo je na trgu nekaj pobalinov (za danes ne povemo, kaj so bili), ki so na glas inzultirali pobožno ogorčeno ljudstvo. Kje je policija?

(Dnevni red) VI. seje deželnega zbora kranjskega v Ljubljani, dne 10. februarja t. l. ob 10. uri dopoldne. — 1. Branje zapisnika V. deželnozbornske seje dne 6. febr. t. l. 2. Naznanila deželnozbornskega predsedstva. 3. Poročilo deželnega odbora glede uvrstitve v cestnem okraju vipavskem se nahajajoče, iz Vrhpolja držače, pri Logu v vipavskogoriško državno cesto se stikajoče občinske ceste med okrajne ceste. 4. Poročilo deželnega odbora, glede uvrstitve v cestnem okraju vrhniškem se nahajajoče, od Borovnice po dolini do vasi Sobočevo držače občinske ceste med okrajne ceste. 5. Poročilo deželnega odbora glede odpisa iz nekdanjega kranjskega zemljiško-odveznega zaklada v dobi od 1857. do konca 1882. leta na račun strank predplačiloma izplačanih neiztirljivih potnih stroškov. 6. Ustno poročilo fin. odseka o proračunu učiteljskega pokojninskega zaklada za l. 1897 in o zadevnih prošnjah. 7. Ustno poročilo fin. odseka o računskem sklepu deželnega zaklada za l. 1895. 8. Ustno poročilo fin. odseka o računskem sklepu deželnega posojilnega zaklada za l. 1895 in proračunu za l. 1897. 9. Ustno poročilo fin. odseka o računskem sklepu gledališkega zaklada za l. 1895 in proračunu za l. 1897. 10. Ustno poročilo fin. odseka o prodaji redutnega poslopja in hiš št. 4 in 6 v Florijanskih ulicah. 11. Ustno poročilo fin. odseka o prošnji upravnega sveta Elizabetine otroške bolnice v Ljubljani za letno podporo. 12. Ustno poročilo fin. odseka o prošnji muzejskega društva za Kranjsko v Ljubljani za podporo. 13. Ustno poročilo fin. odseka o prošnji županstva v Račni za podporo za osuševanje Račenske doline. 14. Ustno poročilo finančnega odseka o prošnji Julije Mayer, vdove okrožnega zdravnikarja za dovolitev pokojnine. 15. Ustno poročilo finanč. odseka o prošnji županstva v Črnem Vrhu, okraja ljubljanskega, za podporo za nasipanje ceste iz Zaloga v Črni Vrh. 16. Ustno poročilo upravnega odseka o uvrstitvi v cestnem okraju blejskem pod Bodeščami novo napravljene mostu čez Bohinjsko Savo med okrajno - cestne stavbe. 17. Ustno poročilo upravnega odseka o prošnji obč. odbora v Predosljih za izločitev davčne občine Primskovo in ustanovitev samostojne občine Primskovo. 18. Ustno poročilo upravnega odseka o prošnji občine Stara Loka za uvrstitve občinske ceste od Stare Loke do okr. ceste pri sv. Duhu med okrajne ceste. 19. Ustno poročilo upr. odseka o prošnji mestnega mag. v Ljubljani, da se sklene zakon, po katerem se vpelje za dež. poslance direktno in tajno glasovanje. 20. Ustno por. upr. odseka o prošnji vaščanov iz Brezovega Rebra, Sela in dr. za izločitev iz občine Mirna Peč in priklopitev k občini Ajdovec. 21. Ustno poročilo upravnega odseka o prošnji gospodarskega odbora v Sanaboru za podporo za napravo cestnih kanalov med vasjo Sanabor in Zavetniki.

(Iz Tržiča) 8. febr. Včeraj je imelo slovensko bralno društvo svoj izvanredni občni zbor, katerega se je vdeležilo 51 udov. Nekaterim udom namreč

dosedanji odbor ni bil po volji, in so zahtevali volitev novega odbora. Stali ste si nasproti dve stranki; ena je bila katoliška, druga liberalna, pomešana s socialno-demokratskimi elementi. Pri volitvi so dobili kandidati prve stranke po 22, druge po 29 glasov. Novoizvoljeni predsednik Klotutar st. se zahvali za izvolitev in potem pravi nekako takole: „Bog ne daj, da bi kdo izmed društva kedaj zabavljajal zoper cerkev, vero ali duhovnike. Vsak naj k maši hodi in naj izpolnjuje svoje verske dolžnosti. Če pride kaj posebnega, naj se ne nosi v javnost, ampak naj ostane v društvu“. Kaplan Nadrah na to sledeče opomni: „Jaz sem pristopil društvu, ker se mi zdi za Tržič velike važnosti. V slovenskem Tržiču se bujno košati nemštvo. „Sulferajnski“ šolski vrtec že nežno deco odtuja slovenskemu narodu in ji vliva ljubezen do nemštva. Uradni jezik v občinskem in cestnem odboru je nemški, napisi na obeh šolah, uradni napisi so nemški, da, celo povabila na pustne veselice se tiskajo v nemškem jeziku. Zato je društvo, ki se trudi priboriti Tržiču slovenski značaj, v resnici koristno. Da pa more društvo dosegati svoj namen, mora stati na katoliški podlagi. Liberalci — in še bolj socialni demokrati — so zavrgli vero. Kjer pa ni vere, tam zginejo bitro vsi ideali, in zato nimajo liberalci in socialni demokrati drugih idealov kot denar in mesenost. Kjer ni vere, tam tudi ni prave narodnosti, ampak gospoduje gola sebičnost. Novi g. predsednik je res govoril besede, ki bi se lahko govorile vsakemu katoliškemu društvu. Ali če pogledam druge ude novega odbora, moram izreči sodbo, da se je bralno društvo z današnjo volitvijo proglasilo za odločno liberalno. Liberalizem pa vede naravnost v socialno demokracijo. V teh razmerah kot katoliški duhovnik in zvesti sin slovenskega naroda ne morem pri tem društvu sodelovati. Vpisal sem se, upajoč, da društvo postane katoliško. Ker se to ni zgodilo, izjavljam, da izstopim in vstanovim v kratkem „krščansko socialno društvo“. — Vsi dobromisleči so te besede glasno odobrvali. Da je slovensko bralno društvo v Tržiču v resnici liberalno, lahko sodiš iz tega, da se v njem bere „Slovenski Narod“ v treh iztisih. Udje so večinoma delavci; liberalni delavci in pa socialni demokrati, to pa sta dva imena za jeden pojem. In zato se ne motimo, če trdimo, da je slovensko bralno društvo v Tržiču seme, iz katerega priraste prej ali slej društvo socialnih demokratov. Zadnji čas je torej, da se v Tržiču ustanovi društvo na krščansko-socialni podlagi. Upamo, da nam bo kmalu mogoče, sporočiti veselo vest, da je tako društvo ustanovljeno. Tržiškim rojakom-duhovnikom pa in vsem, katerim je blagor našega trga pri srcu, se priporočamo, da nas z denarnimi sredstvi podpirajo. Ign. Nadrah.

(Na Čeručah) bodeta v sredo, 10. februarja slovesno obhajala zlato poroko zlatoporočenca Lorenca Bergant in Ursula Presetnik iz Podboršta hiš. št. 4. Naj zlatoporočenca, oba še krepka, delujeta še mnogo let!

(Msgr. Jeranova dijaška miza.) Za mesec januarij je bilo za hrano v ljudski kuhinji za dijake plačati 192 gl. 8 kr., za hrano po stanovanjih 33 gl. 50 kr., za stanovanje 42 gl. 60 kr., izredna podpora trem bolnim dijakom 15 gl., za manjše šolske potrebe 12 gl. 75 kr., skupaj 295 gl. 93 kr. — Podpiranih je bilo 140 najubožnejših dijakov, ki so neobhodno navezani na to podporo. Vsled tako velikih vsakomesečnih stroškov vlada velika praznina v blagajni. Prosim torej v ime Boga tudi nadaljne podpore za revno šolsko mladino. Prosim, naj se dosedanjim podpornikom pridružujejo novi, katerim je Bog dal zadostno vsakdanjega kruha, pa se dosedaj še niso spominjali z darovi ubogih dijakov.

V Ljubljani, 8. februarja 1897.

A. Kalan.

(Policijski stražniki) napravili bodete se v Trnovem in na Poljanski cesti.

(Iz Mengša.) Narodovemu dopisniku iz Zagorja. Izid pritožbe bivših občinskih liberalnih odbornikov proti občinskim volitvam, ki so se vršile pretečeno leto v Zagorju, je prinesel „Narod“ v soboto 30. januarja. Pogoreli so, četudi jim je pritožbo nasvetovala, kakor se je govorilo, neka višja glava, kateri ne more „faliti“. Ker je vlada priznala pritožbo neutemeljeno in ničevno, je hudo zbolelo nekaternike, ki so morali svoje občinske sedeže prepustiti drugim. Vsled tega se je zopet oglasil redni „Narodov“ dopisnik in dal duška svoji jezici s tem, da mi opetovano „iz srca privošči dobro in prijetno

službo" itd. Prijatelj, če se vam tako zelo slincede po prijetnih kapelanskih službah, zakaj niste tudi vi kapelan? Se ve, da do kapelanskega naslova priti ni prav lahko, ker imajo v gimnaziji in semenišči precej redka rešeta. Tudi na Dunaju, pravijo, da je tako! Da sem pa srečen in zadovoljen z vsako tudi zadnjo kapelanijo v škofiji, vem sam popolno dobro tudi brez dopisnikovega večkratnega čestitanja v „Narodu“. Zasluge, katere pripisuje dopisnik moji malenkosti pri zadnjih volitvah, nikakor ne pripadajo meni, marveč zavednim volilcem, ki so pokazali dejanski svoje nezaupanje liberalnim narodnim kričačem. — Kako sem „ruval in delal zgago narodni stranki“ poročala sta večkrat „Slovenec“ in „Glasnik“ popolno objektivno; tudi „Narod“, a vselej po svoje t. j. v pristno lib. duhu, kakor znajo le zagorski možje nadahnjeni in pijani socijaldemokratičnih nazorov, katere so in jih še vedno z besedo in dejanjem zagovarjajo. Da bi trobil v vaš rog, bili bi popolno zadovoljni, naj bi počel karkoli, kar mi je precej s početka osebno zatrjeval vaš slavnoznan narodnjak, češ „le z župnikom ne in z ajmohtom t. j. s katol. delavsko družbo, potem se bomo prav dobro zastopili!“ A ko sem mu prijazno pojasnil svoje protiliberalne in protisocijalistične nazore, mi je pokazal svoje soc.-demokratično narodno lice rekši: „Skozi Loko hoditi jim ni varno, pri nas je kamenje doma“. To je bil začetek zgage. Kdo je pričel in kako? Koliko zgage ste delali pred zidavo katol. delav. doma? „Pet metrov v zraku bo stala“, „saj bodo bombe kmalu vse razbrskale“, se je slišalo večkrat od vas in socijaldemokratov. In s takimi možmi naj bi se pečal in pustil, da počno, kar se jim poljubi? Glede slovenskega poštnega pečata sem se res izrazil v „Slovencu“ z željo, da bi vi patentirani narodnjaki takoj pokazali svojo narodnost in velikanski vpliv, ki ste ga neki imeli do najnovejšega časa. Da bi se „poganjal za njega z meni lastno odločnostjo“, se ne spominjam, ko bi bil še pri vas, bi se gotovo že in še, ker spoznam to kot opravičeno in pravično zahtevo. Tudi za našega se ne bojte! Glede poročil o živinskih semnjih vprašam dopisnika: Zakaj postavlja g. Zimmermann svoje piskre pred vežna vrata? Za to, da jih ljudje vidijo in kupujejo. Zakaj prinašajo časopisi, tudi „Slovenec“, poročila o semnjih? Za to, da kupci vedo, kje se dobi lepa živina, in da kmetovalce bolje proda. Meni „Narodov“ dopisnik, da je časopisje le za politiko in da opisuje, kako se je tu in tam plesalo, kako se je mlátila prazna slama s cepci liberalnih fraz za mili slovenski narod? Kedor se spodtikuje nad takimi poročili, kaže, da ve toliko o kmečkih razmerah in težnjah, kakor lažnjivi Kljukec o deveti deželi, in da ne privoščiti kmetu, da bi svoje živinče nekoliko bolje prodal, ker pride več kupcev. — Kedo se je bolj požrtvovalno trudil za zadnje občinske volitve, videl je vsakdo lahko v gostilni pri E., kjer je tekla mrzla in gorka pijača na račun moža, ki je rekel: „Le pijmo ga, naj me stane sto goldinarjev, zmagati moramo“. O drugih groznjah in obljubah za sedaj molčim. Morete dokazati, da je nas stala volitev le 1 belič? — Glede „novega občinskega nemčurskega odbora“, kakor ga imenuje dopisnik, omenim le, da so bili poleg gg. župnika in Milača na novo izvoljeni sami pošteni domačini, kmetje, namesto liberalnih tujecev. In ti pošteni kmetje so menda sami nemčurji, ker niso dali niti peneza za nemški šulferajn, mej tem, ko je od prejšnjih zloglasna blagsajna prejela že petake? — Druge nemško misleče može ste pa sami volili pri predzadnjih volitvah in strobili v svet, da je Zagorje dobilo „narodno lice“. Pa tudi pri zadnjih volitvah so vaši pristaši glasovali za nemško misleče može, katerih število je v novem odboru za jedno manje kakor v prejšnjem „sè slovenskim licem“. Moža slovenska, gg. Zimmermann in Mauer, zakaj pa nista prišla volit, preje sta pa tako agitirala. To za danes. Prihodnjič še kaj. Dolžan ne maram biti, kajti spominska knjižica je še vedno danes na razpolago.

Tomaž Rožnik.

(„Leonova družba“) v Ljubljani ima sedaj 15 ustanovnikov, 61 rednih in 41 podpornih članov. — Vaprejemnice razpošlje ravnateljstvo članom ob enem s „Katoliškim Obzornikom“.

(Na včerajšnji mesečni sejm) so prignali 928 konj in volov, 221 krav in 41 telet. Kupčija z voli je bila dokaj živahna, ker jih je veliko pokupil neki kupec z Moravskega. Konje in krave so srednje dobro prodajali.

(Iz Žirov nad Idrijo) se poroča: Dne 2. febr. t. l. priredilo je tukajšno bralno društvo veselico,

katere se je vršila po tem le vsporedu: Gledališka predstava: „Nemški ne znajo“. Burka v enem dejanju. Spisal Jak. Alešovec; vršila se je jako dobro in občinstvu v zadovoljnost. Gg. igralci bili so naslednji: Korena, vaščanskega župana igral je hvalevredno Jože Dolenjski; njegovo hčer Reziko igrala je gospica Ferbarjeva Katica izvrstno. Grilec, pod imenom Kordan, čevljar iz Korit; Robat, uraden sluga, čevljar iz Korit, jako dobro. Trije vaščani Janez, Jože, Tone; prvega je igral Ivan Ledinski, drugega štacunski Pepi in tretjega sobni slikar Ivan Žirovski; vsi trije izvršili so svoje vloge jako dobro. Poročnika je igral trgovski pomočnik g. Molan hvalevredno in občinskega pota igral je Brezenčanov France povoljno. Po krepkem in vspodbudnem govoru gosp. predsednika, kateri je častil Valentina Vodnika kot pesnika, pisatelja in novinarja, je bilo srečkanje. Splošna želja se čuje, da naj bi se kmalu zopet priredila kaka gledališka predstava, za katero bi se občinstvo jako zanimalo.

* * *

(„Kmeti list“ — „Bauernzeitung“.) Iz Celovca, dne 5. febr.: Poročal sem vam že o zviti nakani naših bauernbundarjev, da hočejo izdajati svoj list „Bauernzeitung“ tudi v slovenskem jeziku, in tako nastavljeni Slovencem limanice, da jih spravijo v nemčursko-liberalni tabor. Krstili so svoj nestvor „Kmeti list“. Slovensko ime bode takisto slepilo, kakor nemško, ker list bode vse prej, nego v korist kmetom. Sedaj razpošiljajo zaupna vabila na naročbo ter rotijo svoje nemške (!) in slovenske (!) somišljenike, naj nabirajo naročnike in gmotno podpirajo novi list, ki bode izhajal dvakrat na mesec ter stal na leto 1 gold. 40 kr. Vabilo mrgoli starih fraz in znanih napadov na slovensko „klerikalno“ stranko. Najzanimivejši pa so podpisi. Kot „odbor“ novega lista so namreč podpisani: Dr. M. Abuja, odvetnik; lutranec Rud. Berčinger, tiskar; J. Krasnik, t. j. tisti, ki je na zadnjem našem shodu v Borovljah zatrjeval, da je „slovenski naprednjak“ (!!) in „antisemit“. Dalje posestnika St. Kulterer in A. Wieser ter deželni knjigovodja (sic!) M. Obiltschnig (!). To je torej izbrana šestorica, ki hoče nas Slovence pobijati s pomočjo slovenščine. Da je med njimi večina slovenskih odpadnikov, temu se ne čudi, kdor pozna naše koroške razmere. — Kakor smo že zadnjič poudarjali, povdarjamo z vso močjo tudi danes: Sedaj je na vseh slovenskih rodoljubih, da se z vso močjo zoperstavljajo novemu drznemu početju in to najbolj s tem, da gmotno in duševno podpirajo „Mir“. Torej na delo! Ne udajmo se in naj pridejo nad nas tudi s „Kmetiskim listom!“

(Slepar.) V Beljaku je te dni neki slepar, stanujoč v hotelu, z zviščo dobil od pismonoše brzoglavno poštno nakaznico za 50 gld. Ko se je pomota pojasnila, je bil slepar že odnesel pete. Isto je storil v Mariboru. Slepar je baje žid ter šepa.

(Štajerski deželni zbor) je imel v petek sedmo sejo. Posl. Lenko in tovariši so nasvetovali, da naj dež. odbor takoj prične priprave za ustanovitev javne bolnice v Slovenjem Gradcu in še v tem zasedanju dež. zboru predloži primerne predloge. V vinorejski odsek so bili izvoljeni: Haring, dr. Jurtela, Kodolič, dr. Kokoschinegg, Kurz, Lenko, Moscon, Ornig, Reitter, Robič, Stallner in grof Stürgkh. Poročilo dež. odbora glede premembe dež. vol. reda se je izročilo posebnemu odseku 12 članov. Prihodnji teden bode volitev dež. odbornikov.

(Z Reke.) Zadnje dni pretečenega tedna bili so burni za Reko, bile so namreč volitve v mestno zastopstvo. Borili sta se dve stranki, avtonomna in liberalna. Obe sta sicer mažaronski, vendar hoče prva pridržati avtonomijo Reke, dočim druga popušča na korist Mažarov, kateri bi radi dosegli večji vpliv na gospodarstvo. Zdi se, da vendar začenjajo pravi Rečani spregledovati, da Mažari le bolj za-se delajo. Avtonomaši poklicali so na pomoč tudi Hrvate in Barčič se je potegnil tudi — kot mestni patricij — za avtonomijo mesta. Zmagala je avtonomaška stranka. Mej propalimi je tudi nekoliko hrvatskih renegatov. — Na drugi strani mesta, na Sušaku, bile so tudi izložene listine volilcev za hrvatski sabor, seveda sestavljene na čuden način. Pričakuje se tudi tam huda borba; najžalostnejše je, ko se treba boriti z nepoštenim protivnikom, kateri ima oblast v rokah in kateremu so dovoljena vsa nepravična sredstva. Duh mažarskih volitev vlada že

davno po Hrvaškem, a vse kaže, da bode tu še bolj poostreno. Ali bo pa iz take moke dober kruh?

(General Rafael Cadorna,) ki je dne 20. sept. 1870 na čelu četrtemu italijanskemu vojnemu koru zasedel Rim, je v soboto umrl v Turinu v starosti 82 let.

Društva.

(Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani) so zadnji teden poslali: Podružnica za Šmarje in Slatino 71 gld. 64 kr. — Gg. Ivan in Ana Bahor in Ivan Mountain v Ameriki 1 gld. — G. dr. M. Murko na Dunaju 1 gld. — Slavna posoj. v Radečah 10 gld. — G. Iv. Zmave, kand. prof. v Gradcu, 5 gld. mesto venca ob smrti gospi Pregl v Brezicah. — Slavna prva dolenjska posojilnica v Metliki 5 gld. — Zbirka „Slovenca“ po č. gospodu kanoniku Kalanu 18 gld. — Ženska podružnica za Ajdovščino in okolico 70 gld. — Gospod Fr. Šliber v Seleh 5 gld., nabrane na novi maši č. g. Benvenuta Habjana. — Dva narodnjaka v Novem Mestu, prvi klerikalec in drugi liberallec, sta darovala skupaj 21 gld. — Podružnica v Radovljici po g. Firsagerju 18 gld. in g. odvetnik dr. J. Vilfan 5 gld. — Slavna okrajna posojilnica v Kamniku 30 gld. — Od slavnega upravnistva „Slov. Lista“ 3 gld., katere je nabrala g. J. D. — Gospod Jožef Juh v Ljubljani 70 kr. — Moška podružnica v Kranju noveletne odkupnine 34 gld. — Prisrčno se zahvaljujemo vsem darovalcem. „Živi, živi, duh slovenski!“

Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

(Hrvatsko slovensko pevsko društvo „Sloga“.) Ideja vzajemnosti slovenskega visokošolskega dijaštva v Gradcu vodila je do ustanovitve hrv. slov. pevskega društva „Sloge“, katere ima namen s slovensko pesnijo in glasbo delovati v ugled Slovanstva v Gradcu. Kako si je bila „Sloga“ dosedaj v svesti dane si naloge, pričajo njeni dosežki nastopi in uspehi v zvezi s tem, da se mora boriti z neugodnimi gmotnimi razmerami. Zato se obrača odbor „Sloge“ do vseh rojakov, da v kolikor mogoče velikem številu pristopijo društvu kot podporni člani, ter s tem pospešujejo idejo Slovanstva v nemškem Gradcu. Doneski naj se blagovolijo pošiljati na naslov: stud. jur. Peitler Fran, v Gradcu — vseučilišče. — V Gradcu, 3. februarja 1897. Stud. jur. F. Peitler, t. č. predsednik; stud. med. R. Karba, t. č. tajnik.

(Vabilo na občni zbor slovenske posojilnice v Sent-Jernej na Dolenjskem) registrovane zadruge z neomejeno zavezo, ki bode dne 28. februarja 1897. leta ob 3¹/₂ pop. v šolskem poslopiju z nastopnim vsporedom: 1. Nagovor načelnika. 2. Račun načelstva in poročilo nadzornika. 4. Nasveti. — V Sent Jernej, dne 2. februarja 1897. Načelstvo.

(Sl. okrajna posojilnica v Kamniku) je blagovolila šoli v Vodichah 10 gld. podariti. Za plemeniti dar se šolsko vodstvo najtopleje zahvaljuje.

Telegrami.

Dunaj, 9. febr. Presvetli cezar je vsprejel včeraj kralja Milana v jednourni avdijenci.

Dunaj, 9. febr. Šolski odsek deželnega zbora je sklenil pozvati deželni odbor, da v najkrajšem času predloži načrt zakona, s katerim se določa, da se proglašuje nemščina kot jedini učni jezik na vseh ljudskih in meščanskih šolah.

Dunaj, 9. februarja. „Wiener Zeitg.“ objavlja potrjen zakon glede nastavljanja okrajnih nadkomisarjev pri okrajnih glavarstvih.

Lino, 9. febr. Deželni zbor je vsprejel proti glasovom liberalcev predlog posl. Ebenhocha, v katerem se izraža prepričanje, da po volilnem redu ne pripada korporacijam volilna pravica v skupini industrijalnih krajev in kmečkih občin.

Levov, 9. februarja. Ministerski predsednik grof Badeni dospe jutri z Dunaja, da se vdeleži razprav deželnega zbora.

Rim, 9. februarja. Sv. Oče, kardinali, škofje, prelatje, diplomatični zastopniki in mnogo drugih odličnjakov je prisostvovalo včeraj duhovnemu opravilu v Sikstinski kapeli po pokojnem papežu Piju IX.

Pariz, 9. februarja. Ministerski predsednik Meline je predložil včeraj senatu načrt zakona glede preosnove sladkornega davka.

Pariz, 9. februarja. „Agence Havas“ poroča iz Aten: Krečanski osrednji odbor objavlja oklic na grški narod, v katerem se izjavlja, da se samo od njega pričakuje pomoč. — V včerajšnji seji poslanske zbornice so se obravnavale vse zadeve tajno.

Madrid, 9. februarija. Ministerski predsednik Canovas je neki izjavil, da namerava uvesti preosnove na Kubi na lojalen način, ne da bi čakal popolnega pomirjenja.

Atene, 9. februarija. Uradni list objavlja kraljev dekret, s katerim se določa, da se pripravijo na pot vse vojne ladije. — Poročilo iz Kaneje o proklamaciji zedinjenja Krete z Grškim se uradno potrjuje. Iz Heraklejona dohajajo zelo vznemirljiva poročila.

Atene, 9. febr. Iz Syre se poroča, da so kristijani razobesili grško zastavo ter na mnogobrojno obiskanem shodu zahtevali, da kralj Jurij proglasi Kreto za slobodno grško posest. Tu v mestu se govori o ministerski krizi, navstali vsled najnovejših dogodkov.

Carigrad, 9. febr. V raznih cerkvah so se vršile včeraj demonstracije proti ekumenskemu patrijarhu. Danes se je sošla sinoda k seji, pri kateri se bo konečno rešilo preporno vprašanje.

Listnica upravnistva:

Številka 26. „Slovenca“ t. l. nam je popolnoma pošla, toraj, žal, ne moremo nikomur postreči ž njo.

Hennebergova svila

— pristna la, ako se naroči neposredno od moje tovarne — črna, bela in barvena, od 35 kr. do glid. 14-65 meter, — gladka, progasta, križasta, vzorčasta, damasti itd. (okoli 240 raznih kakovosti in 2000 raznih bój, vzorcev itd.) **poštne in carine prosto na dom.** Vzorec obratno. Dvojni pismeni porto v Švicco.

Tovarne za svilo G. Henneberg
25 (e. in kr. dvorni zalagatelj) v **Curihu.** 8-1 1

Pomirljivo

sliz razkrajajoče in izvrstnega okusa so **antikataralične pastile lekarnja Piccolija v Ljubljani** (Dunajska cesta)

katero učinkujejo proti hripavosti in olajšujejo kašelj. — Cena škatlici 25 kr., 10 škatlic glid. 2.—. 124 (50-49) 4

Izvišek: **Giesshübl Sauerbrunn,** želez. postaja, zdravilno kopališče pri Karlovih varih. Prospekti zastoj in franko.

GLAVNO SKLADIŠTE MATTONIJEVE GIESSHÜBLER najčistije lužne **KISELINE**

ki se po izreku medicinskih avtoritet s posebnim vspehom rabi pri boleznih: **motenem prebavljenju, želodčnem kataru, slabem želodcu, pomanjkanju slasti do jedi, zgagi itd., ter katarah v sapilih, zasliženju, kašlju in hripavosti.** 4 6

Henrik Mattoni v Giesshübl Sauerbrunn.

Umrli so:

6. februarija. Gustav Coriary, mizarja sin, 4 dni, Gospodske ulice 3, oslabljenje.

7. februarija. Anton Maček, posestnik, 40 let, Illova 10, jetika. — Marija Remžgar, starinarja hči, 2 leti, Pred Prulami, baraka I., božjast. — Jožef Oblak, kovač, 21 let, Poljanska cesta 51, tuberkuloza.

Tujci.

3. februarija.

Pri **Stonu**: Schutte, Elder, Rosenfeld, Braun, Braier z Dunaja. — Samuel iz Berolina. — Meset iz Zagreba. — Homann iz Radovljice. — Mikluch iz Gorice. — Graser iz Grada. — Kladva, Dereani iz Kamnika. — Nieder iz Šmohorja. — Aney iz Trsta. — Finžgar iz Kočevja.

Pri **Maliču**: Kartin, Bernauer, Krauterblüth, Herzl, Just z Dunaja. — Jugovič iz Trsta. — Senitz, Hlebš iz Celja. — Stanzer s Krškega. — Sinsler iz Inomosta.

Pri **Lloyd**: Silbert iz Gradca. — Oblak iz Srednje Vasi.

Pri **bavarskem dvoru**: Tedeschi iz Trsta. — Corneri, Lonjur, Buzalin iz Gorice. — Sper iz Hatzfeld-a. — Fischer iz Št. Janža. — Pravisani iz Vidna. — Alberti z Reke.

Pri **avstrijskem caru**: Ahačič iz Tržiča. — Dolšak iz Novega Mesta. — Kovač iz Celja. — Winkler in Steinhauer iz Paternona. — Winkler iz Bistrice ob Dravi. — Lavtičar s Kranjske Gore.

103 1-1

Ano Auer poroj. Bizjak

danes ob polu 9. uri zjutraj, prevideno s svetotajstvi za umirajoče, po kratki bolezni, v 52. letu svoje dōbe, poklicati v boljše življenje.

Zemeljski ostanki prerano umrle se bodo v četrtek, dne 11. t. m. ob 4. uri popoldne od hiše žalosti v Wolfovih ulicah hiš. št. 12 prepeljali na pokopališče k sv. Krištofu in ondu pokopali v rodbinski rakvi.

Svete zadušne maše brale se bodo v raznih cerkvah.

V Ljubljani, dne 9. febr. 1897.

Jurij Auer, pivovarnar in posestnik, soprog. — **Jurij in Pavel Auer**, sinova. — **Jenny Dejak poroj. Auer**, hči. — **Marija Tance poroj. Bizjak**, sestra. — **Jean Dejak**, e. in kr. linijine ladije poročnik, zet.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
8	9. zvečer	737.3	4.0	sr. svzh.	poloblačno	
9	7. zjutraj	739.9	-2.6	sr. jvzh.	jasno	0.0
	2. popol.	739.9	2.9	sl. jzah.	"	

Srednja večerajšnja temperatura 3.2°, za 4.1° nad normalom.

Učenca

z dobrimi šolskimi spričali sprejem v svojo pekarijo dunajskega peciva.

Zglasiti se je osebno ali pismeno pri **Henriku Lunaček-u**, peku z dunajskim pecivom, Vrba ob Celovškem jezeru. 101 4-1

Vsak kašelj Vsaka hripavost se popolnoma od strani le po Krause-jevem **katárnem uničevalcu** (blagovkusna zmes). 74 10-3

Zavoj 25 kr. — Dobiti je v Ljubljani v vseh lekarnah.

Na prodaj sta

dva križeva pota

jeden 95 cm. visok, velja glid. 65—, drugi 150 „ visok, ve ja „ 250—

pri **Fr. Toman-u**, podobarju in pozlatarju v Ljubljani na Križevniškem trgu št. 1. 75 6-4

Tri hiše

(tukaj)

jednonadstropne, z velikim skupnim dvoriščem, ki gotovih ter čistih 10% obresti donajajo, so zaradi družinskih razmer **takoj prodati.**

Več je izvedeti o tem: **Cesta k južnemu kolodvoru št. 11**, v pritličji na desno (steklene duri) vsak dan od 12. do 2. ure popoldne. 89 3-3

Št. 4905. **Ustanova za vojaške sirote.** 102 3-1

Pri podpisnem magistratu podeliti je za tekoča leto

Josip Sühnl-ovo ustanovo za vojaške sirote

v znesku **37 glid. 80 kr.**

Prošnje za podelitev te ustanove, do katere imajo pravico uboge sirote vojaškega rodu, naj bodo zakonske ali pa nezakonske vložiti je

do konca tek. meseca

v magistratnem vložnem zapisniku.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,

dné 8. februarija 1897.

DR. JOSIP KUŠAR

naznanja, da je otvoril svojo

odvetniško pisarno

v Ljubljani, Vegove ulice 6.

99 3-1

Dunajska borza.

Dné 9. februarija.		Dné 8. februarija.		Kreditne srečke, 100 glid. 198 glid. 50 kr.	
Skupni državni dolg v notah	101 glid. 85 kr.	4% državne srečke l. 1854, 250 glid.	149 glid. 50 kr.	4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 glid.	146
Skupni državni dolg v srebru	101 95	5% državne srečke l. 1860, 100 glid.	156 50	Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 glid.	19 75
Avstrijska zlata renta 4%	123 45	Državne srečke l. 1864, 100 glid.	188 50	Rudolfove srečke, 10 glid.	25 50
Avstrijska kronska renta 4%, 200 kron	101 —	4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 20	Salmove srečke, 40 glid.	71 75
Ogerska zlata renta 4%	122 20	Tisine srečke 4%, 100 glid.	140 25	St. Genois srečke, 40 glid.	74 25
Ogerska kronska renta 4%, 200 kron	99 75	Dunavske vranavne srečke 5%	128 —	Waldsteinove srečke, 20 glid.	60 —
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 glid.	950 —	Dunavsko vranavno posojilo l. 1878	108 25	Ljubljanske srečke	23 —
Kreditne delnice, 160 glid.	369 65	Posojilo goriškega mesta	112 25	Akcije anglo-avstrijske banke, 200 glid.	155 50
London vista	119 73	4% kranjsko deželno posojilo	99 25	Akcije Ferdinandove sev. železn. 1000 gl. st. v.	3460 —
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 65	Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99 90	Akcije tržaškega Lloyda, 500 glid.	408 —
20 mark	11 73	Priporitetne obveznice državne železnice	226 —	Akcije južne železnice, 200 glid. sr.	90 —
20 frankov (napoleonador)	9 52	južne železnice 3%	177 10	Dunajskih lokal. železnice delniška družba	150 —
Italijanski bankovci	45 35	južne železnice 5%	128 25	Montanska družba avstr. plan.	86 50
C. kr. cekini	5 66	dolenjskih železnice 4%	99 50	Trboveljska premožarska družba, 70 glid.	160 —
				Papirnih rubljev 100	126 87

Nakup in prodaja vsakevrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. **Kavarovanje** za zgube pri šrebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka. **Kvalitna izvršitev naročil na borzi.**

Menjarnična delniška družba „MERCUR“ Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni svēti za dosego kolikor je mogoče visokega obrestovanja pri popolni varnosti **naloženih glavnice.**